

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/9/2024
Identifikačné číslo spisu:	1616208274
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2024
Meno a priezvisko:	Mgr. Dušan Čimo
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:1616208274.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne v spore žalobkýň 1/ M. Ď., narodenej X. M. XXXX, M., P. X, 2/ B. F., narodenej XX. M. XXXX, M. Č.. XXXX a 3/ M. O., narodenej X. B. XXXX, M., J. XX, zastúpených advokátkou JUDr. Ľubicou Sopkovou, Malacky, Pribinova 3, proti žalovanej M. O., narodenej XX. A. XXXX, C. XXX, zastúpenej advokátkou JUDr. Martou Vícenovou, Malacky, Záhorácka 15B, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, v konaní vedenom pred Okresným súdom Malacky sp. zn. 7C/1131/2016, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2023 sp. zn. 15Co/56/2022, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 30. júna 2023 sp. zn. 15Co/56/2022 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 26. októbra 2021 č. k. 7C/1131/2016-397 určil, že darovacia zmluva uzatvorená medzi Y. C., ktorý zomrel X. Q. XXXX (ďalej aj ako „žalovaný 2/“) ako darcom a žalovanou ako obdarovanou 30. júna 2016, podľa ktorej bol povolený vklad do katastra nehnuteľností Okresným úradom Malacky, katastrálnym odborom, pod číslom V-3576/2016, je neplatná. Žalobkyniam 1/ až 3/ priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, voči pôvodnému žalovanému 2/ im nárok na náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 137 ods. 1 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a § 34, § 37 ods. 1, § 38 ods. 1 a ods. 2 a § 39 zákona č. 40/1064 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej „OZ“) a vecne tým, že žalobkyne osvedčili naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože ako dcéry žalovaného 2/ nemajú iný právny prostriedok na to, aby zabránili prevodu majetku z ich otca na tretie osoby, ktorý urobil v stave, ktorý mu neumožňoval uzavrieť predmetnú darovaciu zmluvu slobodne a vážne.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) v konaní o odvolaní oboch žalovaných uznesením z 30. júna 2023 sp. zn. 15Co/56/2022 odvolacie konanie zastavil a žalobkyniam 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Po tom, čo žalovaný 2/ vzal podaním doručeným súdu

prvej inštancie 30. mája 2022 odvolanie späť v celom rozsahu z dôvodu, že žalovaná ako obdarovaná a zároveň povinná z vecného bremena mu dlhodobo neumožňuje užívanie darovaných nehnuteľností a neposkytuje mu celkovú doživotnú opateru a starostlivosť, a po zistení, že žalovaný 2/ dňa 5. augusta 2022 zomrel, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalovaných v dôsledku podaného späťvzatia odvolania nie je možné podrobiť odvolaciemu prieskumu a odvolacie konanie je potrebné zastaviť. Uznesenie právne zdôvodnil ustanoveniami § 75 ods. 1, § 77 ods. 1 a 3, § 367 ods. 2 a § 369 ods. 1 až 3 CSP a vecne tým, že v prejednávanej veci na strane žalovaných vystupovali dvaja žalovaní, ich spoločenstvo posúdil ako nerozlučné, čo znamená, že úkony jedného spoločníka sa vzťahujú aj na ďalšieho nerozlučného spoločníka a zaväzujú ho.

3. Odvolací súd vychádzal z toho, že predmetom konania je určenie neplatnosti darovacej zmluvy, žalovaní podali odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktoré však neskôr žalovaný 2/ vzal späť s odôvodnením, že žalovaná ako obdarovaná a zároveň povinná z vecného bremena mu dlhodobo neumožňuje užívanie darovaných nehnuteľností a rovnako tak mu dlhodobo neposkytuje opateru a starostlivosť. Otázkou, ktorou sa odvolací súd primárne zaoberal bolo, či účinky späťvzatia odvolania sa vzťahujú aj na ďalšieho nerozlučného spoločníka (žalovanú). Z postupu žalovanej usúdil, že na podanom odvolaní trvá, a teda, že absentuje konsenzus spoločníkov na strane žalovanej. Rozpor v procesných úkonoch spoločníkov posudzoval podľa kritérií uvedených v ustanovení § 77 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že dispozičný procesný úkon žalovaného 2/, t. j. späťvzatie odvolania zaväzuje aj žalovanú. Bez rozhodnutia, či žalobkyne 1/ až 3/ vo veci majú alebo nemajú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, odvolací súd považoval za elementárnu skutočnosť, že v dôsledku úmrtia Y. C. (žalovaného 2/) by sa žalobkyne ako jeho právne nástupníčky v prípade odvolacieho prieskumu veci stali zároveň žalovanými (§ 63 CSP), a preto bolo podľa jeho názoru v súlade s požiadavkou rozumného usporiadania vzťahov posúdiť späťvzatie odvolania žalovaným 2/ ako zaväzujúce aj žalovanú a v dôsledku takto účinne podaného späťvzatia odvolania nerozlučnými odvolateľmi konanie zastaviť. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 a § 257 CSP. Žalobkyniam 1/ až 3/, ktoré považoval za plne úspešné, keďže zastavenie odvolacieho konania zavinila strana žalovaná, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s ohľadom na povahu a okolnosti sporu, ktoré považoval za dôvody hodné osobitného zreteľa.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP pre porušenie práva na spravodlivý proces a navrhla napadnuté uznesenie zrušiť (a zjavne tiež vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie). Namietala, že odvolací súd jej znemožnil uskutočňovať jej patriace procesné práva tým, že zastavil odvolacie konanie na základe späťvzatia odvolania pôvodným žalovaným 2/ bez toho, aby zisťoval, či s takýmto procesným úkonom súhlasí, resp. aby sa vyjadрила, či ona trvá na svojom odvolaní a zdôraznila, že nikdy neprejavila súhlas so späťvzatím odvolania. Odôvodnenie rozhodnutia tým, že „je to v súlade s požiadavkou rozumného uporiadania vzťahov“ považovala za nepostačujúce a nepreskúmateľné, pretože sa okrem iného nevysporiadava s jej právami a povinnosťami. Uviedla, že pre procesnú perfektnosť úkonu späťvzatia odvolania je potrebný súhlas všetkých procesných spoločníkov vystupujúcich na jednej strane, vyplýva to z povahy veci, keďže ide o úkony s tzv. hmotnoprávnou relevanciou, pri ktorých sa vyžaduje súhlas všetkých dotknutých spoločníkov. Navrhla odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia s odôvodnením, že bez neho by žalobkyne po prejednaní dedičstva po otcovi mohli predmet darovacej zmluvy scudziť, čím by bolo zasiahnuté do jej práv.

5. Žalobkyne navrhli dovolanie žalovanej ako procesne neprípustné odmietnuť. Mali za to, že odvolací súd správne posúdil charakter spoločenstva na strane žalovaných ako nerozlučné, čo v zmysle ustanovenia § 77 ods. 3 CSP viedlo k správne záveru, že úkon jedného spoločníka sa vzťahuje aj na ďalších nerozlučných spoločníkov a zaväzuje ich. Poukázali na časť odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu, v ktorom uviedol, že povaha a okolnosti sporu podporujú správnosť záveru, že dispozičný procesný úkon žalovaného 2/, t. j. jeho späťvzatie odvolania zaväzuje aj žalovanú 1/, pričom za elementárnu skutočnosť považoval to, že žalobkyne ako právne nástupníčky žalovaného 2/ v prípade odvolacieho prieskumu by stali zároveň aj žalovanými (§ 63 CSP), a preto bolo v súlade s požiadavkou rozumného usporiadania vzťahov posúdiť späťvzatie odvolania žalovaným 2/ ako zaväzujúce aj žalovanú.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v zákonnej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP prípustné a aj dôvodné.

7. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

8. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. Dovolaiteľka vyvodzovala prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP a namietala, že odvolací súd jej zastavením odvolacieho konania len na základe späťvzatia odvolania žalovaným 2/ odňal právo konať pred súdom, pričom nezohľadnil, že s takýmto procesným úkonom procesného spoločníka nesúhlasila a najmä, že nerozhodol o jej odvolaní, ale uprednostnil procesný úkon žalovaného 2/. Ďalej namietala nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu a jeho nepreskúmateľnosť.

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia, rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto posudzoval opodstatnenosť argumentácie žalovanej, že v konaní (pred odvolacím súdom) došlo k tvrdenej vade zmätočnosti.

11. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi túto procesnú vadu súdu sú zásah do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide, napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12. Z obsahu spisu vyplýva, že odvolací súd uznesením napadnutým dovolaním zastavil odvolacie konanie, keď dospel k záveru, že vzhľadom na povahu a okolnosti sporu, je rozumným usporiadaním odporujúcich si procesných úkonov spoločníkov na strane žalovaných posúdiť späťvzatie odvolania žalovaným 2/ ako úkon zaväzujúci aj dovolateľku, keďže po úmrtí žalovaného 2/ v priebehu odvolacieho konania by musel pokračovať so žalobkyňami ako jeho právnymi nástupníkmi aj na žalovanej strane.

13. Predmetom sporu bolo určenie neplatnosti darovacej zmluvy, na žalovanej strane boli účastníci predmetnej darovacej zmluvy. V civilnom sporovom konaní o neplatnosť zmluvy musia byť účastníkmi všetci, ktorí túto zmluvu uzavreli (prípadne ich právni nástupcovia), a to buď ako žalobcovia alebo ako žalovaní. Žalobkyňami boli dcéry pôvodne žalovaného 2/, ktoré mali mať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti darovacej zmluvy spočívajúci v tom, že išlo o jediný spôsob, ktorým mohli zabrániť prevodu predmetného majetku ich otca na iné osoby. Žalovanými boli zmluvné strany, ktoré odvolací súd považoval za nerozlučných spoločníkov v konaní.

14. Podľa § 67 CSP každý môže pred súdom samostatne konať v rozsahu, v akom má spôsobilosť na právne úkony.

15. Podľa § 75 ods. 1 CSP na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

16. Podľa § 77 CSP nerozlučné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musí vzťahovať na každého, kto vystupuje ako žalobca alebo žalovaný; procesný úkon jedného z nich platí i pre ostatných (odsek 1). Na zmenu žaloby, na jej späťvzatie, na uznanie nároku alebo vzdanie sa nároku a na uzavretie zmluvy je potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane (odsek 2). Ak si procesné úkony iné ako uvedené v odseku 2 odporujú, posúdi ich súd so zreteľom na povahu a okolnosti sporu tak, aby to bolo v súlade s rozumným usporiadaním vzťahov (odsek 3).

17. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

18. Z povahy nerozlučného spoločenstva vyplýva, že úkony jedného zo spoločníkov prospeievajú ostatným a súčasne všetkých spoločníkov zaväzujú. V rámci inštitútu nerozlučného spoločenstva je treba odlišovať, ktoré úkony môže každý za nerozlučných účastníkov urobiť sám bez ohľadu na postoj ostatných k nemu, a ktoré úkony môžu urobiť len všetci nerozluční spoločníci. V tomto smere platí zásada, že každý z nerozlučných spoločníkov smie samostatne konať len tam, kde je to na prospech spoločného práva alebo povinnosti z pohľadu záujmu všetkých nerozlučných spoločníkov, avšak pri ostatných úkonoch platí zásada jednomyselnosti. Ak podá niektorý zo spoločníkov odvolanie, je takýto procesný úkon účinný i voči tým spoločníkom, ktorí boli nečinní, a preto súd v odvolacom konaní musí postupovať rovnako, akoby odvolanie podali všetci. Ak urobia nerozluční spoločníci vzájomne si odporujúce procesné úkony, u ktorých sa nevyžaduje súhlas všetkých, súd zváži všetky okolnosti prípadu a bude vychádzať z takého úkonu, ktorý môže spoločníkom najskôr priniesť prospech z pohľadu pre nich čo najúspešnejšieho výsledku koannia (Drápal, L., Bureš, J. a kol. Občanský soudní řád I., § 1 až 200za. Komentář. 1. vydání. Praha, C. H. Beck, 2009, s. 591).

19. Späťvzatie odvolania je procesný úkon odvolateľa (strany sporu, ktorá podala odvolanie), obsahom ktorého je jednoznačný, pochybnosti nevyvolávajúci prejav odvolateľa, že rezignuje na svoj pôvodný zámer (aby o odvolaní vecne rozhodol odvolací súd) a že už netrvá na vecnom prejednaní jeho odvolania a meritórnom rozhodnutí zo strany odvolacieho súdu.

20. Odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal rozporom medzi procesnými úkonmi nerozlučných spoločníkov na strane žalovaných, a to späťvzatím odvolania pôvodným žalovaným 2/ a odvolaním žalovanej podľa ustanovenia § 77 ods. 3 CSP. Nezohľadnil však pritom význam odvolania ako procesného úkonu, ktorým sa začína odvolacie konanie, s čím súvisí aj jeho späťvzatie. Je to procesný úkon rovnako významný ako zmena žaloby, jej späťvzatie, uznanie nároku alebo vzdanie sa nároku a uzavretie zmluvy, na ktoré je podľa ustanovenia § 77 ods. 2 CSP potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane. Keďže podľa ustanovenia § 378 ods. 1 CSP sa na konanie na odvolacom súde primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, bolo potrebné aj na späťvzatie odvolania nazerať ako na procesné úkony, na ktoré je podľa ustanovenia § 77 ods. 2 CSP potrebný súhlas všetkých, ktorí vystupujú na jednej strane.

21. S ohľadom na uvedené nebolo namieste posudzovať rozpor medzi úkonmi oboch pôvodných žalovaných podľa ustanovenia § 77 ods. 3 CSP. Záver odvolacieho súdu, že je v súlade s požiadavkou rozumného usporiadania vzťahov vzťahnúť späťvzatie odvolania pôvodným žalovaným 2/ aj na žalovanú a zastaviť konanie aj o jej odvolaní, jej odníma možnosť, aby odvolací súd vecne preskúmal jej odvolanie, ktoré podala zároveň so žalovaným 2/, a ktoré v zmysle ustanovenia § 77 ods. 1 CSP použitého primerane na konanie podľa ustanovenia § 378 ods. 1 CSP, platí aj pre ostatných nerozlučných spoločníkov. Uprednostnením späťvzatia odvolania žalovaným 2/ odvolací súd znemožnil žalovanej domáhať sa nápravy negatívnych dopadov meritórneho rozhodnutia súdu prvej inštancie na jej práva. Týmto nesprávnym procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie je z tohto dôvodu nielen prípustné, ale aj dôvodné.

22. Z obsahu podaného dovolania vyplýva, že dovolateľka s poukazom na ustanovenie § 420 písm. f) CSP namietala aj to, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné v zásadnom konštatovaní, že zastavenie odvolacieho konania „je v súlade s požiadavkou rozumného usporiadania vzťahov“, a je nedostatočné a nepresvedčivé, pretože sa nevysporiadalo s dopadmi takéhoto záveru na jej práva a povinnosti.

23. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu (okrem upretia práva dozvedieť sa o dôvodoch rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie a táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

24. V odôvodnení rozhodnutia sa odvolací súd musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami vo veci a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený a to nielen s ohľadom na skutočnosti zistené v konaní, ale aj na právne závery, ku ktorým dospel. Právne závery odvolacieho súdu sú preskúmateľné vtedy, ak odvolací súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia podriadil, prípadne nepodriadil zistený skutkový stav.

25. Dovolací súd v danej veci zistil, že odvolací súd sa v odôvodnení dovolaním napadnutého uznesenia nevysporiadal so všetkými právne podstatnými dôsledkami späťvzatia odvolania pôvodným žalovaným 2/ na práva dovolateľky. Nie je z neho zrejmé, akým spôsobom dospel k záveru, že zastavenie odvolacieho konania, t. j. konania o odvolaniach oboch pôvodných žalovaných je rozumným usporiadaním a vzťahov medzi stranami sporu a že späťvzatie odvolania žalovaného 2/ zaväzuje aj žalovanú, ale najmä ako sa vysporiadal so skutočnosťou, že odvolanie podala aj žalovaná. Odôvodnenie spočívajúce v tom, že žalobkyne by sa v prípade odvolacieho prieskumu stali (po otcovi) aj žalovanými, nedáva odpoveď na podstatnú otázku, prečo žalovaná v takomto prípade nemá právo na to, aby bolo jej odvolanie riadne (vecne) prejednané. Samotná úvaha, že žalobkyne by sa podľa ustanovenia § 63 CSP stali zároveň žalovanými, takisto nie je dostatočne odôvodnená, keďže v zmysle tohto ustanovenia súd podľa povahy sporu rozhodne, či má konanie zastaviť alebo v ňom má pokračovať (aj to až po zistení, kto je dedičom zomrelej strany). Uvedené však neznamená, že aj keď súd v konaní pokračuje, musia byť právni nástupcovia strany, u ktorej došlo k strate procesnej subjektivity, nevyhnutne na strane žalovaných, navyše za situácie, že právne nástupníčky Y. C. sú už v spore zúčastnené v procesnom postavení, ktoré je dané ich záujmom na výsledku sporu. Pre konanie o určení neplatnosti zmluvy je podstatné iba to, aby účastníci zmluvy (resp. ich právni nástupcovia) boli účastníkmi sporu, a nie je podstatné, v akej procesnej pozícii. A preto, ak žalobkyne majú mať naliehavý právny záujem na určení

neplatnosti darovacej zmluvy, ich procesná pozícia na žalujúcej strane sporu je zrejماً, rovnako ako skutočnosť, že sa s nimi pokračuje v konaní po smrti ich právneho predchodcu (§ 63 ods. 1 CSP), v tomto prípade však logicky už bez toho, aby museli vystupovať aj ako žalované.

26. Pretože odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol dostatočne presvedčivé a úplné dôvody, pre ktoré považoval späťvzatie odvolania pôvodným žalovaným 2/ za úkon, ktorý sa vzťahuje aj na odvolanie podané žalovanou, došlo k zaťaženiu konania pred odvolacím súdom aj touto vadou zmätočnosti podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP a dovolanie je aj z tohto dôvodu nielen prípustné, ale tiež dôvodné, pretože je tak závažným nedostatkom rozhodnutia (a zásahom do procesných práv strany sporu), ktorého intenzita zakladá (až) porušenie práva na spravodlivý súdny proces.

27. Na základe vyššie uvedeného dospel dovolací súd k záveru, že došlo k porušeniu práva dovolateľky na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP. Táto skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd dovolaním napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne. Preto dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

28. Podľa § 455 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazané právnym názorom dovolacieho súdu.

29. Dovolací súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého uznesenia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (4Cdo/144/2019, 9Cdo/154/2021).

30. O trovách pôvodného konania aj o trovách konania dovolacieho rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí (§ 453 ods. 1 a 3 CSP).

31. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.